

?En record de Joan Badia

Dèiem a les Notícies del darrer número de la revista, que «Al Pou hem perdut un amic». I així ha estat perquè sempre havíem comptat amb el seu suport incondicional. Des del primer dia va donar suport al projecte i va formar part del consell assessor fins al darrer moment.

Lamentablement hem perdut un referent i un far que ens guiava. Al llarg de la seva vida va conèixer molta gent, ja que va dur a terme una intensa activitat cultural i política, sempre orientada a l'assoliment de la llibertat del seu país, que estimava especialment. Manresà d'adopció, havia nascut a Callús el 1951, població de la qual va ser alcalde de 2015 a 2020, any en què es va haver de retirar de la vida política per una greu malaltia. Personalment, hi vaig tenir relació en moltes circumstàncies.

N'esmento algunes: pocs mesos abans de morir em va recordar que ens coneixíem des de petits quan la seva família regentava una petita peixateria de la carretera de Vic, no gaire lluny de la Bonavista, on m'havia despatxat diverses vegades quan la mare m'hi feia anar a buscar, des del carrer Sant Joan d'en Coll, cinc pessetes de peix per a l'arròs. El vaig tenir de professor a Òmnium Cultural i també accidentalment en cursos de Reciclatge per al Professorat de Català, on mostrava els seus dots innats per a l'ensenyament del nostre idioma. Recordo molt especialment quan li vaig fer una llarga entrevista per al **Pou**, on va confessar per primera vegada públicament que durant la Dictadura havia militat al PSUC per casualitat, ja que la seva veritable voluntat hauria estat fer-ho en un partit plenament independentista com podia haver estat el PSAN. Aquesta manifestació va provocar alguns retrets per part de dirigents del partit comunista en l'àmbit local. Independentista convençut, va militar molts anys a ERC i potenciava sovint totes les iniciatives que podia relacionades amb la cultura catalana i la llibertat nacional. L'any 1973 va ser torturat per la policia franquista de la Dictadura per defensar l'independentisme i la democràcia, però mai va manifestar cap odi ni voluntat de venjança, i en mostrar-se ferm en les seves conviccions va tornar a ser agredit per un guàrdia civil quan defensava a primera línia, en un col·legi de Callús, el dret inalienable a votar el Primer d'Octubre de 2017. Una nova lliçó de compromís.